

มือใหม่หัดเขียน

โครงการนักเขียนมือใหม่ หัวใจวารสารศาสตร์
ครั้งที่

ข้าวหม้อ แกงหม้อ

การสร้างอุดมการณ์รักชาติให้เกิดความรักประเทศรักในวัฒนธรรมของตนและมีความสามัคคีทุกหมู่เหล่าอย่างกว้างขวางนั้น ต้องเริ่มจากการสร้างความสามัคคีของคนกลุ่มน้อยก่อน การปลูกฝังวัฒนธรรมไทยในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงเป็นจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ ที่สำคัญที่สามารถเริ่มทำได้จากครอบครัว เครือญาติ อย่างวัฒนธรรม 'ข้าวหม้อ แกงหม้อ' และสืบต่อเป็นวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น

วิถีชีวิตคนไทยแปรผันไปทุก ๆ วัน การรับวัฒนธรรมจากชาติอื่นทำให้มองข้ามความเป็นไทยที่แต่ก่อนมีความสนิทสนม ผูกพันเหมือนพี่น้อง ท่ามกลางเมืองหลวงที่คนต่างคนต่างอยู่เสียจนกระทั่งบ้านใกล้กันก็ปราศจากรอยยิ้มคำทักทายให้แก่กัน ช่างแตกต่างกับสังคมต่างจังหวัดที่ฉันจากมา ทำให้ฉันนึกถึงวัฒนธรรม 'ข้าวหม้อ แกงหม้อ' ที่นอกจากจะช่วยสานสัมพันธ์ในครอบครัวหรือเครือญาติ ยังรวมถึงคนในชุมชนบ้านใกล้เรือนเคียงที่ร่วมด้วยช่วยกัน เมื่อถึงคราวงานรวมญาติ งานบุญต่าง ๆ ทุกคนพร้อมแสดง ความมีน้ำใจเหมือนเป็นญาติสนิทกันจริง ๆ แสดงถึงความมีน้ำใจและเพื่อเป็นการลดภาระของเจ้าของงาน ชาวบ้านก็จะออกปากกันไปเองว่า ขอข้าวหม้อ แกงหม้อไปช่วยงานโน้นทีทุกคนก็เต็มใจช่วย อย่างช่วงงานทำบุญใหญ่ประจำปีของคนได้ในงานทำบุญเดือนสิบ หรือ

ประเพณีทำบุญสารทเดือนสิบของทุกปี พี่น้องในชุมชนร่วมแรงร่วมใจกันนำอาหารคาวหวานมาเลี้ยงผู้ร่วมงาน บ้านหนึ่งก็แกงมาหม้อหนึ่ง อีกบ้านก็ทำมาอีกอย่างหนึ่ง ใครที่นำปิ่นโตมาถวายพระก็เอากับข้าวมาแลกกัน หลังจากเสร็จการทำบุญคนที่มาร่วมงานก็จะเข้ามารับประทานอาหารในโรงธรรม มีบริการตักใส่ถุงให้กลับไปกินที่บ้านได้อีกม้อ เป็นความสุขเล็ก ๆ ของคนเอาข้าวหม้อ แกงหม้อ มาช่วยเหลือ ที่อยากให้คนที่มาร่วมงานบุญได้รับประทานอาหารที่พวกเขาเตรียมมาจากใจ นอกจากจะอิ่มบุญแล้วยังอิ่มท้องกลับไปอีกด้วย

วัฒนธรรมข้าวหม้อ แกงหม้อ ที่ปัจจุบันพบเห็นได้แค่ในต่างจังหวัด ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่เกิดจากความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมกันจัดงานบุญต่าง ๆ เป็นการยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ภาระจะไม่ตกไปอยู่กับคน ๆ เดียว ถ้อยที่ถ้อยอาศัยทุกซอกอย่างไรก็ไม่ทิ้งกันมีส่วนช่วยถักทอความเอื้ออาทรให้แก่กัน ภาพบรรยากาศเหล่านี้ยังอยู่ในความทรงจำของฉันเสมอ แม้ตอนนี้ฉันจะอยู่ในเมืองที่ยากจะหาหน้าใจจากคนที่นี่และสังคมไทยที่วัฒนธรรมเปลี่ยนไปตามกาลเวลา แต่ฉันก็ไม่ลืมจะเป็นฝ่ายหยิบยื่นน้ำใจให้กับผู้อื่นแทน ซึ่งมี 'คุณค่า' มากกว่า 'มูลค่า'

(ภาพประกอบจาก : www.fotobug.net/forum/thread-1416-1-1.html)